II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 februari 2007

om den stödordning som Italien planerar att genomföra enligt artiklarna 14, 15 och 16 i regionen Siciliens lag nr 21/2003 – C 31/2005 (f.d. N 329/2004)

[delgivet med nr K(2007) 285]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2007/498/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 28 juli 2004 anmälde de italienska myndigheterna artiklarna 14, 15 och 16 i regionen Siciliens lag nr 21 av den 29 december 2003 (nedan kallad regional lag nr 21/2003). Genom en skrivelse av den 22 september 2004 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Genom en skrivelse av den 24 januari 2005 begärde de italienska myndigheterna en förlängning av tidsfristen, vilket kommissionen beviljade genom en skrivelse av den 25 januari 2005.

(2) Genom en skrivelse av den 26 januari 2005 meddelade de italienska myndigheterna att den stödordning som anges i artiklarna 14 och 15 håller på att genomföras enligt kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse [2] i väntan på kommissionens godkännande.

(3) Genom en skrivelse av den 29 mars 2005 begärde kommissionen ytterligare upplysningar av de italienska myndigheterna. Efter en påminnelse den 27 april 2005 inkom de italienska myndigheterna med de begärda upplysningarna genom skrivelser av den 18 maj och 2 juni 2006.

(4) Genom en skrivelse av den 10 juni 2005 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. De italienska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 12 och 14 juli 2005.

(5) Genom en skrivelse av den 6 september 2005 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget och artikel 62 i EES-avtalet avseende åtgärden i fråga.

(6) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [3]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

[1] EUT C 263, 22.10.2005, s. 30.

[2] EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

[3] Se fotnot 1.

(7) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(8) Genom en skrivelse av den 10 november 2005 begärde de italienska myndigheterna att kommissionen skulle avbryta förfarandet i avvaktan på domstolens dom i mål C-475/2003 om den italienska regionala produktionsskattens förenlighet med artikel 33.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund ([4]). Kommissionen godtog denna begäran genom en skrivelse av den 18 oktober 2005. Domstolen har därefter förklarat att den italienska regionala produktionsskatten är förenlig med artikel 33.1 i direktiv 77/388/EEG ([5]).

(9) Genom en skrivelse av den 10 maj 2006 (A/33600) underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om en ändring av åtgärderna i artiklarna 14 och 15. Genom denna ändring skulle åtgärderna genomföras enligt förordningen om stöd av mindre betydelse även för det fall kommissionen skulle anta ett negativt beslut.

II. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

a) Åtgärdens rättsliga grund

(10) Artiklarna 14, 15 och 16 i den regionala lagen nr 21/03.

b) Åtgärdens syfte

(11) Enligt de italienska myndigheterna syftar åtgärden till att stimulera nyföretagande och att minska de befintliga skillnaderna mellan företagen på Sicilien och företagen i andra italienska regioner.

(12) Dessutom syftar den berörda åtgärden till att främja integration av Europeiska unionens ekonomi med ekonomierna i de länder som har undertecknat slutförklaringen från Europa-Medelhavskonferensen i Barcelona den 27–28 november 1995 (nedan kallad ”Barcelonakonferensen”).

(13) Åtgärden består av följande två delar: Artiklarna 14 och 15 i den regionala lagen nr 21/03 innehåller ett undantag från den italienska regionala produktionsskatten för vissa företag och i artikel 16 föreskrivs inrättandet av ett centrum för finansiella tjänster och försäkringar för Europa och Medelhavsområdet.

(14) Genom artikel 14 och artikel 15 beviljas vissa nya företag som inledde sin verksamhet under 2004 och vissa befintliga företag ett undantag på fem år från den italienska regionala produktionsskatten.

(15) I artikel 14 föreskrivs ett undantag från den regionala produktionsskatten under fem efterföljande beskattningsperioder för

a) företag som inledde sin verksamhet under 2004 inom sektorerna turism, hotell, hantverk, kulturarv, jordbruksprodukter och informationsteknik, och

b) alla industriföretag som inledde sin verksamhet 2004 och vars omsättning inte överstiger 10 miljoner euro.

(16) I artikel 15 föreskrivs närmare bestämt ett undantag från regional produktionsskatt för de första fem åren räknat från verksamhetsåret 2004 för alla befintliga företag på den del av skatteunderlaget som överstiger det deklarerade genomsnittet under åren 2001–2003, med undantag för företag inom den kemiska och petrokemiska industrin.

(17) Endast de företag som har sitt säte, administrativa huvudkontor och driftsställe på Sicilien kan omfattas av stödordningen.

(18) Artikel 16 inrättar ett centrum för finansiella tjänster och försäkringar för Europa och Medelhavsområdet som omfattar dotterbolag och närstående företag till kreditinstitut, fastighetsmäklare, investmentbolag, försäkringsföretag och finansföretag som söker finansiering på de internationella marknaderna för investeringar enbart utanför Italiens territorium för utlänningar. Centrumet omfattar även företag som erbjuder medlingstjänster och stöd vid internationell handel. En kommitté för övervakning av centrumet har utsetts av Regionen Siciliens ordförande. Kommitténs uppgift är att bevilja och återkalla tillstånd för företag att verka inom centrumet.

(19) Företagen har beviljats följande förmåner:

a) En femtioprocentig sänkning av den regionala produktionsskattesatsen för inkomster som genererats inom centrumet.

b) Undantag från skatter på regionala koncessioner.

c) Nedsättning av registrerings-, hypoteks- och fastighetsregisterskatterna med ett fast belopp.

([4]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.
([5]) Dom av den 3 oktober 2006 i mål C 475/2003, Banca popolare di Cremona Soc. Coop. Arl mot Agenzia Entrate Ufficio Cremona, REG 2006, ännu ej offentliggjord.

d) Undantag från företagsskatt på inkomster som genererats på Sicilien ([6]) i samband med verksamhet som bedrivits inom centrumet.

(20) Skatteförmånerna beviljas bara företag som bedriver affärsverksamhet med tredje länder som har undertecknat Barcelonaförklaringen av den 27–28 november 1995 ([7]).

(21) Var på Sicilien centrumet skall placeras och kriterierna för att bevilja tillstånd att bedriva verksamhet inom centrumet skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

(22) De berörda åtgärderna har kunnat antas i kraft av att regionen Sicilien har genomfört den självständiga skatteordning som föreskrivs i artiklarna 36 och 38 i de regionala stadgarna för Sicilien. Stadgarna är jämställda med en grundlagsförfattning.

c) **Åtgärdens budget**

(23) De italienska myndigheterna beräknar att när ovannämnda klausuler har införts kommer budgeteffekten av artiklarna 14 och 15 att uppgå till cirka 170 miljoner euro (120 respektive 48 miljoner euro) mellan 2004 och 2009. Myndigheterna lämnar ingen beräkning av effekterna av artikel 16.

d) **Åtgärdens varaktighet**

(24) Den regionala lagen nr 21/2003 trädde i kraft den 30 december 2003, men tillämpningen av artiklarna 14, 15 och 16 är uttryckligen beroende av kommissionens godkännande.

(25) Genom en skrivelse av den 26 januari 2005 meddelade de italienska myndigheterna kommissionen att stöden i artiklarna 14 och 15 hade genomförts enligt förordningen om stöd av mindre betydelse, i väntan på kommissionens godkännande. Därefter meddelade de italienska myndigheterna kommissionen genom en skrivelse av den 10 maj 2006 att stöden i artiklarna 14 och 15 skulle genomföras enligt förordningen om stöd av mindre betydelse, även om kommissionen skulle anta ett negativt beslut.

(26) Bestämmelserna i artikel 14 tillämpas sedan 2005. De italienska myndigheterna har åtagit sig att tillämpa dem under fem beskattningsår.

(27) Bestämmelserna i artikel 15 tillämpas under fem beskattningsår från 2004 till 2009.

(28) Bestämmelserna i artikel 16 tillämpas från den dag då de trädde i kraft till beskattningsåret efter det år då det frihandelsområde som anges i Barcelonaförklaringen (år 2010) har inrättats.

III. **SKÄL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES**

a) **Artiklarna 14 och 15: Undantag från italiensk regional produktionsskatt**

(29) I en skrivelse av den 6 september 2005 angav kommissionen att den anmälda stödordningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget eftersom stödet ges med hjälp av statliga medel, är selektivt eftersom det avser särskilda sektorer och/eller särskilda kategorier av företag, ger en ekonomisk förmån till vissa kategorier av företag i form av en skattesänkning och dessutom eftersom det skulle kunna snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(30) Ett av skälen för att inleda förfarandet var att kommissionen hyste tvivel om att stöden i artiklarna 14, 15 och 16 i den regionala lagen nr 21/2003 var förenliga med den gemensamma marknaden.

(31) Framför allt tvivlade kommissionen på att åtgärden uppfyllde villkoren i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål (nedan kallade ”riktlinjerna”) ([8]). Enligt anmälan skulle genom åtgärden driftsstöd beviljas till sicilianska företag som uppfyller kriterierna i punkterna 14 och 17, och till företag som är verksamma inom Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar för Europa och Medelhavsområdet.

([6]) Närmare bestämt övertar Sicilien, i den mening som avses i artikel 8.2 i lag 212 om bestämmelser om skattebetalarnas rättigheter (*Disposizioni in materia di statuto dei diritti del contribuente*) av den 27 juli 2000, den företagsskatteskuld som de skattskyldiga skall betala på sin beskattningsort utanför Sicilien. Inkomster från företagsskatter som betalats av sicilianska företag tillkommer Regionen Sicilien.

([7]) De berörda tredjeländerna är Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Malta, Marocko, Syrien, Tunisien, Turkiet och den palestinska myndigheten.

([8]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

(32) Enligt punkt 4.15 i riktlinjerna får driftsstöd beviljas under förutsättning att det är motiverat på grundval av stödets art och dess bidrag till den regionala utvecklingen, och under förutsättning att dess nivå står i förhållande till de handikapp som det är avsett att kompensera för. I detta avseende tvivlade kommissionen på att de italienska myndigheterna hade lyckats motivera beviljandet av driftsstöd genom att visa att det förekom vissa nackdelar och att bedöma deras storlek. Dessutom tvivlade kommissionen på att stödet var berättigat på grundval av dess bidrag till den regionala utvecklingen.

(33) Kommissionen tvivlade på att driftsstöden i artiklarna 14 och 15 i den regionala lagen nr 21/2003 kunde vara förenliga med den gemensamma marknaden och bidra till att skapa nya företag och minska de befintliga skillnaderna mellan företagen på Sicilien och företagen i andra italienska regioner. I detta avseende noterade kommissionen att sambandet mellan minskningen av den regionala produktionsskatten för stödmottagarna (till exempel de som omfattas av artikel 15) och skapandet av nya företag på Sicilien inte är helt klart, och de italienska myndigheterna har inte heller inkommit med någon förklaring till detta. Det faktum att skatteminskningen i teorin kan öka antalet nya företag är i sig inte tillräckligt för att stödet skall kunna anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

(34) I anmälan hävdade de italienska myndigheterna att tröskelvärdet på 10 miljoner euro var tillräckligt lågt för att säkerställa att artikel 14 enbart tillämpades på små och medelstora företag. Kommissionen svarade att artikel 14 bara är skenbart begränsad till små och medelstora företag eftersom den inte beaktar antalet anställda eller det faktum att det stödmottagande företaget är ett anknutet företag eller ett partnerföretag i den mening som avses i riktlinjerna för små och medelstora företag ([9]). Även om de italienska myndigheterna skulle ha kunnat visa att enbart små och medelstora företag, i den mening som avses i riktlinjerna, omfattas av åtgärden, framhåller kommissionen att den berörda åtgärden dessutom utgör finansieringsstöd.

(35) De italienska myndigheterna hävdade dessutom att den övervägande förekomsten av mikroföretag leder till högre finansieringskostnader och kräver högre arbetskraftintensitet. Kostnaderna för arbetskraft och skuldsättning utgör en stor del av skatteunderlaget för produktionsskatten, vilket är till nackdel för de sicilianska företagen. Kommissionen noterade att även om de ekonomiska problemen på Sicilien berodde på en hög andel mikroföretag och följderna av detta, skulle en allmän minskning av den regionala produktionsskatten för alla företag inte lösa problemet eftersom minskningen inte var inriktad på mikroföretag. Dessutom verkar stödet inte vara avsett att angripa problemen i samband med Siciliens ökaraktär eftersom det inte har någon koppling till de ytterligare kostnader som hänger samman med Siciliens ökaraktär, till exempel transportkostnader. Till exempel är det inte uppenbart för kommissionen att de sicilianska företag som är verksamma inom sektorerna för turism, hotell och kulturarv stöter på särskilda nackdelar till följd av sin lokalisering till Sicilien (artikel 14).

(36) Dessutom anser kommissionen att de italienska myndigheternas kommentarer inte innehåller tillräckliga upplysningar för att garantera att stödet kommer att minska över tiden. I det tillhandahållna exemplet verkar det som de italienska myndigheterna har för avsikt att minska produktionsskatteundantagets storlek men det garanterar inte i sig att stödbeloppet kommer att minska.

(37) Eftersom artikel 15 beviljar stöd till företag av alla storlekar anser kommissionen inte att uppgifter som enbart avser företag med en omsättning som är lägre än 10 miljoner euro och som har färre än 10 anställda inom sektorerna för industri, informationsteknik och hotell och turism räcker för att visa att den berörda åtgärden är proportionell.

(38) Kommissionen hävdar att åtgärden verkar vara påtagligt selektiv eftersom skatteförmånerna i artiklarna 14 och 15 utesluter vissa företag från gruppen av eventuella stödmottagare (se punkt 56) genom att särskilt främja sektorerna för hotell och turism, kulturarv, jordbruksprodukter och informationsteknik. Dessutom verkar åtgärden främja nya och befintliga industriföretag som har en omsättning på mindre än 10 miljoner euro, med undantag för företag inom den kemiska och petrokemiska industrin.

(39) I sina synpunkter hävdade de italienska myndigheterna att företagen inom den kemiska och petrokemiska industrin har uteslutits från förmånerna i artikel 15 eftersom de inte påverkades av de höga transportkostnaderna på grund av regionens ökaraktär och eftersom antalet företag inom denna sektor är mycket begränsat. Kommissionen anser dock inte att företagen i alla de sektorer som omfattas av åtgärden påverkas av höga transportkostnader. Dessutom påverkar inte heller antalet stödmottagare frågan om en åtgärd skall klassificeras som stöd eller inte.

(40) Slutligen anser kommissionen att åtgärden diskriminerar icke-sicilianska företag till förmån för sicilianska företag eftersom den hindrar företag som har sitt säte i en annan medlemsstat från att omfattas av stödet. Kommissionen anser att inget objektivt skäl kan motivera de italienska myndigheternas val och därför strider denna bestämmelse i stödordningen mot artikel 43 i fördraget. Därför anser

([9]) Kommissionens förordning (EG) nr. 70/2001 (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1976/2006 (EUT L 368, 23.12.2006, s. 85). Se dessutom särskilt bilagan till kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

kommissionen också att åtgärden inte är förenlig med den gemensamma marknaden ([10]). Kommissionen har dessutom noterat att åtgärden innebär en selektiv fördel för sicilianska företag eftersom enbart beskattningsbara företag som har säte, administrativt huvudkontor och driftsställe inom regionen Sicilien kan omfattas av stödordningen. Detta verkar inte vara fallet när det gäller alla företag som bedriver produktions- eller affärsverksamhet på Sicilien och som omfattas av regional produktionsskatt på denna verksamhet. De italienska myndigheterna har inte haft några synpunkter på denna aspekt i sin korrespondens.

b) **Artikel 16**

(41) Framför allt anser kommissionen att de italienska myndigheterna i sina kommentarer inte har klargjort varför de anser att stödet till att inrätta Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar för Europa och Medelhavsområdet skall omfattas av undantaget i artikel 87.3 a i EG-fördraget.

(42) De italienska myndigheterna bekräftar i sin korrespondens att den berörda åtgärden utgör driftsstöd. Kommissionen har noterat att snedvridningen av konkurrensen till följd av ett stöd inom finanssektorn kan vara mycket omfattande och att den finansiella verksamheten inte på något betydande sätt bidrar till att avhjälpa svårigheterna i de regioner som omfattas av undantaget i artikel 87.3 a, vilket också anges i kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ([11]) och i olika beslut som antagits därefter. Kommissionen har framhållit att ovan nämnda meddelande klart och tydligt anger att för att kommissionen skall förklara att en åtgärd är förenlig med den gemensamma marknaden måste de stöd som är avsedda att främja utvecklingen i vissa regioner vara ”proportionella och ändamålsenliga för det avsedda målet”. På basis av detta kriterium är det föga troligt att offshore-verksamhet och verksamhet som saknar effekter eller som har begränsade effekter på den lokala ekonomin betraktas som statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen har därför uttryckt tvivel om huruvida det råder proportionalitet mellan nivån på stödet och de nackdelar som det är avsett att kompensera för.

(43) Slutligen har kommissionen uttryckt tvivel om huruvida åtgärden i artikel 16 kan betraktas som ett projekt av gemensamt europeiskt intresse i den mening som avses i artikel 87.3 b i fördraget.

(44) Det huvudskäl som de italienska myndigheterna lade fram till stöd för nämnda åtgärd var att åtgärden skall betraktas som ett projekt av gemensamt europeiskt intresse i den mening som avses i artikel 87.3 b i EG-fördraget eftersom artikel 16 är hämtad från en liknande bestämmelse i lag nr 19 av den 19 januari 1991 om bestämmelser för utveckling av ekonomisk verksamhet och internationellt samarbete i provinsen Belluno och angränsande områden i regionen Friuli-Venezia Giulia (”*Norme per lo sviluppo delle attività economiche e della cooperazione internazionale della regione Friuli-Venezia Giulia, della provincia di Belluno e delle aree limitrofe*”). Genom denna lag inrättades Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar i Trieste som kommissionen betraktade som oförenligt med den gemensamma marknaden 2003, efter att ha godkänt det genom ett beslut 1995 på grundval av undantaget i artikel 87.3 b i EG-fördraget. ([12]) I detta sammanhang har kommissionen noterat att i det första beslutet betraktades stödet till inrättandet av Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar i Trieste som förenligt med den gemensamma marknaden i kraft av undantaget i artikel 92.3 c, numera artikel 87.3 c, och inte enligt undantaget i artikel 87.3 b. ([13])

(45) De italienska myndigheterna hävdade att skälen för att bortse från kommissionens tidigare beslut om förenlighet är baserade på det faktum att regionen Sicilien är berättigad till statligt stöd enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget och att i det berörda fallet är den europeiska kapitalmarknaden inte integrerad med den afrikanska kapitalmarknaden, och främjande av denna integration i enlighet med Barcelonaförklaringen är fortfarande ett viktigt europeiskt mål.

(46) Kommissionen har noterat att alla analyser måste göras från fall till fall med hänsyn till stödordningarnas olika egenskaper som skenbart liknar varandra, men som dock kan vara mycket viktiga, liksom det ekonomiska sammanhanget. I detta sammanhang har kommissionen till exempel betonat att det totala stödet (under stödordningens femåriga varaktighet) för att inrätta Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar i Trieste omfattades av ett tröskelvärde och att företagens lån och investeringar i centrumet var begränsade

(47) Dessutom anser kommissionen att de överväganden som gjordes 2003 i Trieste-ärendet av följande skäl också är giltiga i det nu aktuella ärendet:

a) Ett av de viktigaste skälen för att bortse från beslutet i Trieste-ärendet är att denna typ av åtgärd utgör driftsstöd som kommissionen bara beviljar i undantagsfall inom sektorer som kräver särskild behandling. Detta är inte fallet med den finansiella sektorn, och kommissionens ståndpunkt är att i nuläget kan stöd till aktörer på de finansiella marknaderna föra med sig allvarliga snedvridningar inom denna sektor.

([10]) Dom av den 19 september 2000 i mål nr C-156/98, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska kommissionen, REG. 2000, s. I-6857, punkterna 76–87.

([11]) EGT C 384, 10.12.1998, s. 3, punkt 33.

([12]) Centret inrättades närmare bestämt genom artikel 3 i lag nr 19 av den 19 januari 1991. De berörda kommissionsbesluten i ärendet är beslut 95/452/EG av den 12 april 1995 (EGT L 264, 7.11.1995, s. 30) och beslut 2003/230/EG: Kommissionens beslut av den 11 december 2002 om den befintliga stödordning som Italien fått godkännande att genomföra till förmån för Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar i Trieste (EUT L 91, 8.4.2003, s. 47).

([13]) Se fotnot 12.

b) Ett annat argument för att inte följa beslutet i Trieste-ärendet är att kommissionen i sin bedömning, mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd, bland annat kan beakta negativa effekter på konkurrensen som betonats vid utarbetandet av uppförandekoden för företagsbeskattning ([14]). Detta arbete visar att skatteåtgärder avseende internationellt rörlig verksamhet, bland annat finansiella tjänster, försäkringar, koncerninterna tjänster etc., kan ha negativa effekter på andra medlemsstater, särskilt eftersom de skapar möjligheter till skatteflykt. Trieste-ordningen, som betraktades som skadlig på grundval av kodens kriterier, kunde ha en sådan potential. Kommissionen påpekar att de italienska myndigheterna, i de kommentarer som skickades in avseende lämpliga åtgärder beträffande Triesteordningen, hänvisade till uppförandekodexgruppens möte den 19 mars 2002 där Italien bekräftade att Centrumet skulle stängas inom en tidsperiod som var förenlig med uppförandekodens arbetsprogram.

(48) Slutligen, efter att ha betonat att två av länderna som har undertecknat Barcelonaförklaringen, Cypern och Malta, redan var EU-medlemmar när den berörda åtgärden anmäldes, ansåg kommissionen att situationen i de länder som berörs av investeringar från de företag som är verksamma inom centrumet i många avseenden avviker från den situation som förelåg i Östeuropa 1995. De särskilda övergångsproblemen har antingen aldrig berört flera av de stater som undertecknat Barcelonaförklaringen eller så har de uppstått tidigare (till exempel Turkiet och Israel är helt klart fria marknadsekonomier) och övergångsperioden har avslutats (till exempel i Algeriet).

(49) Därför tvivlar kommissionen på att artikel 16 kan omfattas av undantaget i artikel 87.3 b i EG-fördraget.

(50) Kommissionen har således förklarat att den ansåg att det krävdes en fördjupad analys av frågan. Denna analys skulle innefatta synpunkter från berörda tredje parter. Endast efter att ha beaktat dessa synpunkter skulle kommissionen kunna besluta om den åtgärd som föreslagits av de italienska myndigheterna påverkar handelsvillkoren i en sådan utsträckning att den strider mot det gemensamma intresset.

([14]) EU:s finansministrar inrättade uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) vid ett rådsmöte den 9 mars 1998 under ledning av den brittiske Paymaster General Dawn Primarolo. Gruppens uppgift är att bedöma åtgärder som kan falla inom tillämpningsområdet för ovan nämnda kod. I en rapport i november 1999 identifierade gruppen 66 skadliga skatteåtgärder, däribland åtgärden om att inrätta Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar i Trieste.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(51) Kommissionen har inte tagit emot några kommentarer från de italienska myndigheterna eller berörda parter för att skingra de tvivel som uttrycktes när det formella utredningsförfarandet inleddes.

V. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

V.1. Lagenlighet

(52) Genom att anmäla stödordningen med en klausul om genomförandeförbud eller, i fråga om artiklarna 14 och 15, genom att genomföra stödordningen enligt förordningen om stöd av mindre betydelse i väntan på kommissionens godkännande, har de italienska myndigheterna uppfyllt formkraven i artikel 88.3 i EG-fördraget.

V.2. Ordningens karaktär av statligt stöd

(53) Kommissionen anser att åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget av följande skäl:

Förekomst av statliga medel

(54) Åtgärden innebär användning av statliga medel i form av regionen Siciliens förlorade skatteinkomster som motsvarar stödmottagarens minskade skatteskuld.

Ekonomisk förmån

(55) Åtgärden innebär en ekonomisk förmån för stödmottagaren till följd av en minskning av den effektiva skatten som omvandlas till en finansiell förmån i form av lägre skattebetalningar som företagen åtnjuter omedelbart under de år som minskningen tillämpas.

Förekomst av selektivitet med tanke på att åtgärden främjar "vissa företag eller viss produktion"

— *Artiklarna 14 och 15*

(56) Kommissionen noterar att artiklarna 14 och 15 måste granskas tillsammans eftersom de ger liknande förmåner till olika kategorier av stödmottagare. De två artiklarna i kombination utesluter följande kategorier av företag från gruppen av möjlige stödmottagare:

a) Nya företag med en omsättning som överstiger 10 miljoner euro och som är verksamma i andra sektorer än de som nämns i artikel 14.1 (dvs. sektorerna för turism, hotell, kulturarv, jordbruksprodukter, informationsteknik och hantverk).

b) Nya företag med en omsättning som understiger 10 miljoner euro och som är verksamma i andra sektorer än de som nämns i artikel 14.2 (dvs. industrisektorn). I huvudsak rör det sig om företag inom jordbruks- och tjänstesektorerna.

c) Befintliga företag som är verksamma inom sektorn för kemisk och petrokemisk industri (artikel 15).

(57) För det första främjar åtgärden således vissa produktionssektorer, särskilt sektorerna för turism, hotell, kulturarv, jordbruksprodukter och informationsteknik, där alla företag kan omfattas av en femårig befrielse från den regionala produktionsskatten. För det andra verkar åtgärden främja nya och befintliga industriföretag vars omsättning understiger 10 miljoner euro, med undantag för företag som är verksamma inom den kemiska och petrokemiska sektorn.

(58) Även om de italienska myndigheterna skulle visa att det inte finns några företag med en omsättning som överstiger 10 miljoner euro inom industrisektorn, med undantag för företag inom den kemiska och petrokemiska sektorn, skulle den berörda åtgärden, enligt fast rättspraxis ([15]), utgöra en selektiv åtgärd som främjar ovan nämnda produktionssektor eftersom den femåriga befrielsen från regional produktionsskatt inte är avsedd för företag som är verksamma inom andra sektorer än industrisektorn.

(59) Slutligen verkar åtgärden innebära en selektiv fördel för sicilianska företag eftersom enbart beskattningsbara företag som har säte, administrativt huvudkontor och driftsställe inom regionen Sicilien kan omfattas av stödordningen. Detta verkar inte vara fallet när det gäller alla företag som bedriver produktions- eller affärsverksamhet på Sicilien och som omfattas av regional produktionsskatt på denna verksamhet.

— *Artikel 16 Centrumet för finansiella tjänster och försäkringar*

(60) Kommissionen noterar att artikel 16 ger en selektiv fördel eftersom endast vissa företag kan omfattas av artikeln. Förmånerna avser i själva verket bara försäkringsföretag och finansiella företag som har tillstånd att verka inom centrumet. Åtgärden utesluter följaktligen företag som söker finansiering på den internationella marknaden för att investera i de länder som anges i fotnot 7, och vilkas verksamhet med dessa länder inte bedrivs inom ramen för centrumet.

(61) Dessutom är åtgärden selektiv eftersom den utesluter försäkringsföretag och finansiella företag som investerar i Italien och i andra länder som inte är upptagna på förteckningen i fotnot 7.

(62) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den föreslagna åtgärden är selektiv.

Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(63) Enligt fast rättspraxis ([16]) räcker det att stödmottagaren konkurrerar med andra företag på marknader som är öppna för konkurrens för att en åtgärd skall anses snedvrida konkurrensen.

(64) Kommissionen noterar att åtgärderna i artiklarna 14 och 15 verkar snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de får till effekt att stödmottagarna slipper en kostnad som de annars skulle ha burit.

(65) I det berörda fallet är stödmottagarna företag av alla storlekar som oftast är verksamma inom industrisektorn, med undantag för företag inom de kemiska och petrokemiska sektorerna. Eftersom dessa företag konkurrerar med andra företag på marknader som är öppna för konkurrens kan befrielsen från regional produktionsskatt, enligt fast rättspraxis, snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(66) Likaså anser kommissionen att åtgärden i artikel 16 snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Genom karaktären på deras verksamhet konkurrerar i själva verket finansföretagen, försäkringsföretagen, fastighetsmäklarna och investmentbolagen med andra företag på europeisk nivå.

(67) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att den föreslagna ordningen utgör statligt stöd.

([15]) Se exempelvis dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH mot Finanzlandesdirektion für Kärnten, REG 2001, s. I-8365 som avser återbetalning endast till producenter av materiell egendom.

([16]) Förstainstansrättens beslut av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Het Vlaamse Gewest (flamländska regionen) mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

V.3 **Förenlighet med den gemensamma marknaden**

(68) Eftersom åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 är det nödvändigt att bedöma åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden mot bakgrund av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget. Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland är inte tillämpliga i detta fall. Ordningen kan inte heller betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi enligt artikel 87.3 b i EG-fördraget. Åtgärden kan inte heller omfattas av undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget, där det anges att stöd för underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner är tillåtna under förutsättning att det inte påverkar handeln i negativ riktning i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset. Åtgärden syftar inte heller till att bevilja stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i EG-fördraget.

(69) Enligt artikel 87.3 a är det tillåtet att bevilja stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Regionen Sicilien kan omfattas av detta undantag.

(70) I punkterna 29–50 i beslutet om att inleda det formella utredningsförfarandet förklarade kommissionen varför den hyste tvivel om att åtgärden skulle kunna omfattas av undantaget i artikel 87.3 a i EG-fördraget. Dessutom utesluter kommissionen att åtgärden i artikel 16 i den regionala lagen nr 21/2003 kan omfattas av undantaget i artikel 87.3 b, enligt vilket det är tillåtet att bevilja stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi.

(71) I brist på synpunkter från Italien och berörda parter kan kommissionen endast konstatera att tvivlen är bekräftade.

VI. **SLUTSATS**

(72) Kommissionen drar slutsatsen att den åtgärd som anmälts av Italien och som beskrivs i punkterna 10–28 inte är förenlig med den gemensamma marknaden och att inget av undantagen i EG-fördraget är tillämpligt på den, och att den därför skall förbjudas. Enligt de italienska myndigheterna har stödet inte beviljats och det behöver därför inte återkrävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödordning som Italien planerar att genomföra genom tillämpning av artiklarna 14, 15 och 16 i regionen Siciliens lag nr 21/2003 utgör statligt stöd.

Det stöd som avses i första stycket är oförenligt med den gemensamma marknaden och får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen